

Abstrakt

Práce se zabývá tradicí vystavování lidských „kuriozit“ v Praze a českých zemích v širším kontextu moderních diskurzů ne/způsobnosti a představ o kolektivním těle českého národa. Pražské přehlídky „liliputánů“, „obrů“, „siamských dvojčat“ a dalších „abnormit“ jsou zde zasazeny do širšího rámce vývoje zábavní kultury v Evropě od počátku 19. století. Těžiště práce spadá do období přelomu 19. a 20. století, do období rozvoje mezinárodního zábavního průmyslu na jedné straně a expertního vědění o ab/normálním na straně druhé. Jak tvrdím, přehlídky „kuriozit“ čerpaly svou popularitu především ze schopnosti artikulovat určité obavy a touhy, spojené jak s vtělenou existencí jednotlivých návštěvníků, tak s jejich představami o tělech společenských, především s imaginacemi kolektivního těla českého národa. Ve čtyřech případových studiích ukazují, jak performance „kuriozních“ těl propojovaly dobové imaginace o etnických, genderových a třídních diferencích a umožňovaly tak v různých historických kontextech reprodukovat představy o společenském řádu a mocenských hierarchiích, které se odrážely rovněž v představě kolektivního těla národa.